

[Aksel Larsen.]

jeg ved heller ikke, hvorfor den opretholdes og videreføres, men det forekommer mig, at man ved denne lejlighed driver det en lille smule for vidt. Her forlanger man, at landets befolkning, som naturligvis i allerhøjeste grad er spændt på, hvad der venter den, skal sidde ved højtalerne natten igennem for muligvis at få at vide, hvilke nye byrder regering og rigsdag vil læsse på den, samtidig med at man forlanger, at rigsdagen ved nattetid skal udføre et arbejde, som efter min mening bestemt lige så godt kunne udføres ved dagens klare lys. Naturligvis virker det mere dramatisk, når man gør det på den måde, der kommer et vist katastrofepræg over det hele, og det kan være, at man mener, at hvis man lægger det således til rette, går det lettere igennem, så sluger befolkningen lettere de kameler, man præsenterer den for. Men selvom man måske mener det, gør det ikke fremgangsmåden mere tiltalende for mig, lige så lidt som det gør de foreslåede forholdsregler mere tiltalende.

Må jeg iøvrigt have lov til at sige: hele foråret og den forløbne del af sommeren har regeringen sagt, at situationen ikke var så alvorlig, ikke så katastrofepræget, ikke så faretruende, som man fra visse oppositionssider påstod, og regeringen måtte virkelig have den fornødne rimelige tid til at skaffe sig et overblik over hele situationen, samle materiale, stille det op, regne det ud og på dette grundlag udarbejde sine omhyggelige planer, før man var i stand til at komme til rigsdagen. Man erklærede, at før midten af august kunne man ikke have en sådan oversigt, og man anførte, hvis jeg ikke husker meget fejl, at man bl. a. var nødt til at vide, hvordan det kom til at gå med smørprisforhandlingerne med England, før man var i stand til at komme til rigsdagen med planer for de økonomiske forholdsregler.

Ja, sådan lå det indtil for en uge siden, da man pludselig indkaldte rigsdagen, og nu forelægger man her efter denne meget korte forberedelsestid — hvis man tør kalde den forløbne uge sådan — en serie regeringsforslag af meget indgribende karakter. Man vil i et tempo, som jeg tror end ikke de konservative havde ventet eller drømt om, forcere oprustningen; man vil skaffe sig 300 plus 150, ialt 450 mill. kr., der skal gives ud til ekstraordinære krigsforberedelser. Deraf skal de 200 mill. kr. tages som en særlig værnescat og 150 mill. kr. som statslån til oprustningen. Udover det vil man pålægge for 200 mill. kr. nye indirekte

skatter, og man vil gennemføre en importbegrænsning. Det harmonerer meget slet med regeringens og de borgerlige partiers fælles råb om, at det var liberalisering og friliste, der skulle til.

Det er dette sidste forslag, forslaget om importregulering, der rent formelt er til behandling her, og man kan jo nok synes, at forslaget sådan set er overflødigt, eftersom ministeren for handel, industri og søfart, såvidt jeg ved, har al fornøden bemyndigelse i vareforsyningsloven. Det er ganske vist muligt, at han har en privat eller officiel aftale med vareforsyningsudvalget om, at han ikke vil foretage sig noget i den retning uden at tale med vareforsyningsudvalget om det og få dets godkendelse. Men hvis man regner med at få rigsdagens godkendelse, kunne man vel også regne med at få vareforsyningsudvalgets godkendelse, og så måtte man egentlig kunne have ordnet den sag i vareforsyningsudvalget. Det har man imidlertid ikke ment at kunne gøre. Det ser altså også ud til, at man, for at gøre det så dramatisk som muligt, skal have det til behandling her som forslag til beslutning af rigsdagen. Det får nu være, hvad det være vil, men det er jo umuligt ved denne lejlighed blot at henholde sig til dette forslag, så meget mere som regeringen selv har ønsket, at vi benyttede første behandlingen af dette forslag til rigsdagsbeslutning til en generaldebat om hele regeringens forslagskompleks, altså om den politik, regeringen foreslår for den følgende tid.

Motiveringen for dette forslagskompleks synes at være dobbelt. Dels siger man, at den økonomiske verdenssituation desværre har udviklet sig så uheldigt, at den har skabt kolossale valutavanskeligheder for Danmark. I denne udvikling er regeringen fuldstændig uskyldig, men den må bøje sig for virkningerne og se, om den ikke ved at lægge byrder på befolkningen kan afbøde de værste følger for Danmark af denne økonomiske verdensudvikling.

Dernæst tilføjer man, og det blev understreget fra forskellig side, sidst af det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard, at hertil er kommet konflikten i Korea, som har gjort en hurtig økonomisk handling nødvendig, og dette skal vist også, hvis jeg har forstået den højtærede forsvarsminister rigtigt, motivere forslaget om den fantastiske forcering af oprustningen.

Lad mig om denne sidste begrundelse, Korea, kort sige, at hvis det var rigtigt hvad man siger derom, så burde det dog animere Danmark til ikke først og fremmest